

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

Slovenska konferenca

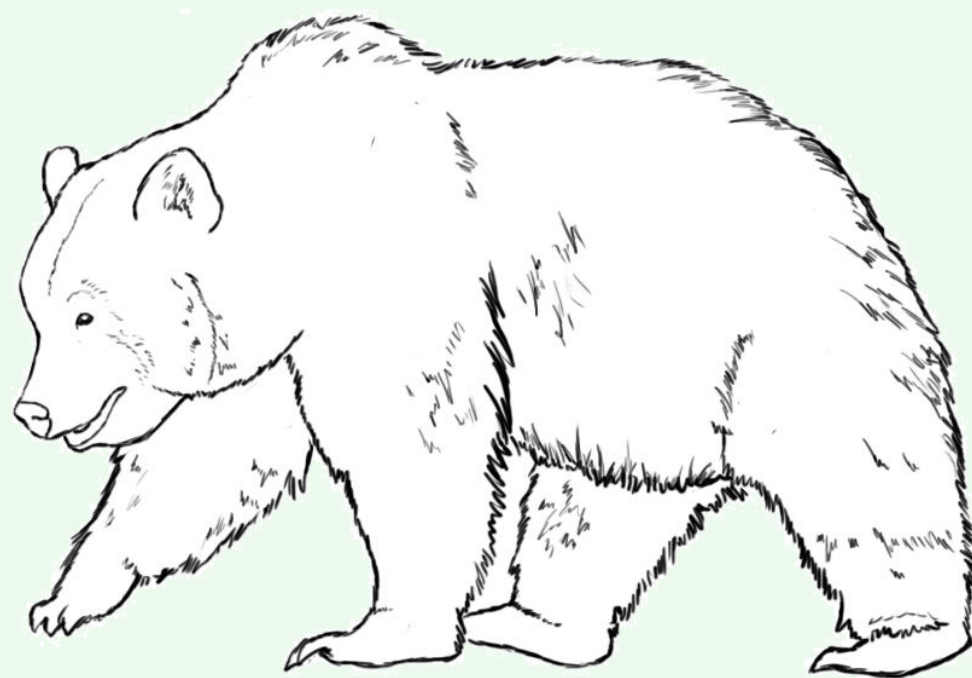
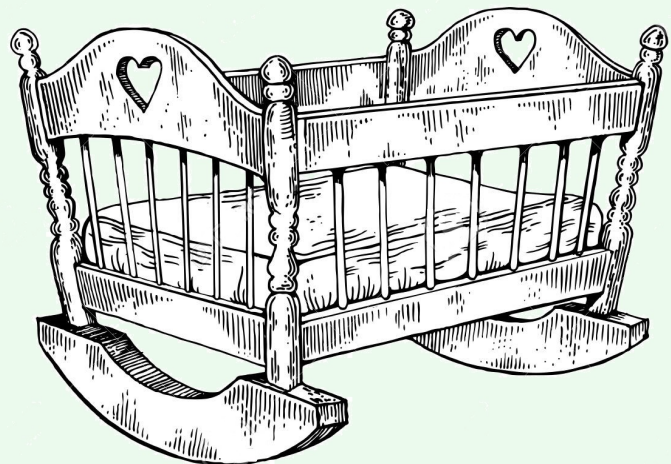
NAGRADNI NATEČAJ ZA MLADE SLOVENSKE ROJAKE 2019

V letu 2013 je bila pri Slovenski konferenci ustanovljena literarna sekcija »Slovenska beseda« z željo, da na področju književnosti pripomore k povezovanju slovenskih rojakov po svetu in pomaga pri ohranjanju slovenske besede. Sekcija pripravlja natečaj za mlade slovenske rojake s finančno podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

V letu 2019 smo pripravili **bralno-risalni natečaj**, ki je namenjen otrokom do 15. leta starosti. Otroci sami ali s pomočjo staršev preberejo besedilo koroške ljudske pravljice z naslovom **Hvaležni medved (besedilo najdete na hrbtni strani vabila oz. naši spletni strani)** in za natečaj pripravijo **risbo oz. sliko na listu formata A4 z motivom iz pravljice**, ki se jim je najbolj vtisnil v spomin. Rišete oz. slikate lahko s svinčniki, barvnimi svinčniki (barvicami), flomastri, voščenkami, vodnimi barvici ali akvareli – izbira je prepuščena vam, pomembno je le, da se ob ustvarjanju zabavate.

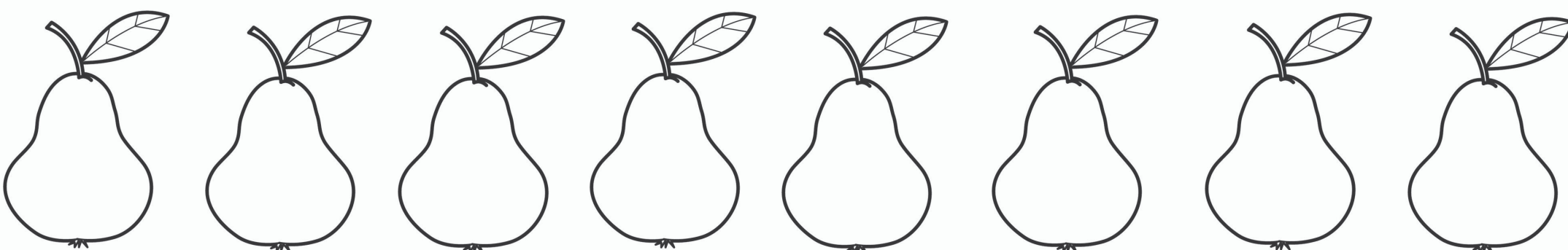
Risbo opremljeno z imenom, priimkom, naslovom in starostjo avtorja nam posredujte **po pošti na naslov: Slovenska konferenca SSK, Zaloška cesta 59, 1000 Ljubljana** ali **skenirano na e-naslov: luka.klopčič@slokongres.com**. **Natečaj je odprt do 20. oktobra 2019**, vsi sodelujoči posamezniki pa bodo prejeli knjižne nagrade. V primeru, da bodo na natečaju sodelovale vrtci oz. šole, prejme skupina oz. razred izbor otroških oz. mladinskih knjig, nagrado v imenu skupine pa prevzame mentor oz. vodja skupine.

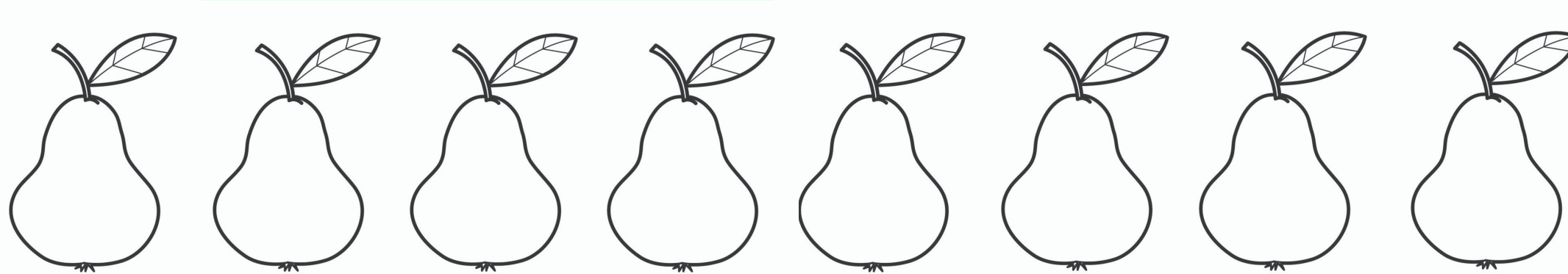
Vse prejete risbe bomo po zaključku natečaja objavili na naši spletni strani.

Nagradni natečaj pripravljamo s podporo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Svetovni slovenski kongres *Zaloška cesta 59 - SI 1000 Ljubljana * tel: +386 1 24 28 550 *fax: +386 1 24 28 558 * www.slokongres.com

HVALEŽNI MEDVED

Na Slovenskem Koroškem so si pripovedovali ob zimskih večerih za toplo pečjo tole resnično zgodbico iz starih, starih časov:

Visoko v hribih je kraj gozda stala bajtica. Mladi gospodar je drvaril in oglaril, mati pa je doma kuhala, pospravljala in negovala prvorojenega sinka. Jesenskega popoldneva je mati postavila pisano zibelko na trato pred bajto, jo poganjala z nogo, zraven šivala in pela, da bi dete uspavala:

AJA TUTAJA, SINEK, ZASPI.
SONČEK NA NEBU ZATE BEDI.
AJA TUTAJA, SINEK, ZASPI.
ZVEZDICA ZLATA ZATE BEDI.

Na vsem lepem je zašumelo in se razmaknilo grmovje na gozdnem robu. Mati se je ozrla, od strahu sta ji zastala noga in v grlu glas. Skozi grmovje se je kobacal velik rjav medved.

Mati ni kriknila, le z drgetajočimi rokami je segla po otroku in ga stisnila k sebi. Medved je počasi šantal proti prestrašeni ženi. Ko je kosmatinec prišel do zibelke, je počasi dvignil sprednjo levo šapo. Iz nje mu je kapljala kri. Velik črn trn se mu je zadril v živo meso. Godrnjal je, kot bi prosil, in milo gledal prestrašeno ženičko.

Ko je mati videla ranjeno šapo, je položila sinka v pisano zibko. Nato je vzela veliko šivanko in previdno prijela ranjeno šapo. Kosmatinec je vzdihoval, mati pa mu je skrbno izdrla ostri črni trn. Medved je zadovoljno godrnjal ter se že obrnil proti gozdu. Toda, glej, bistrumnega kosmatinca.

Priracal je nazaj k zibelki in jo močno zazibal. Mati je spet vzdignila sinka v naročje, medved pa zagrabil zibelko in jo mahnil z njo proti gozdu. Kako se je mati začudila, kaj neki bo rjavi nerodnež počel z otroško zibelko. "Ta je pa lepa," si je mislila. "Zdaj jo pa imaš, pravo medvedjo hvaležnost!"

Dete ji je zaspalo v naročju. Sonce je tonilo za gore. Kar se je kosmatinec spet prikazal iz grmovja. Po zadnjih dveh je hodil, v sprednjih šapah pa je nosil zibelko, polno rumenih hrušk drobnic.

Postavil jo je na tla pred začudeno mater in odracal nazaj v goščavo. "Poglej no," se je razveselila mati, "kakšen hvaležen medved. Zvrhano zibelko sladkih hrušk mi je prinesel za en sam izdrt trn."

koroška ljudska pravljica

